

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2019. gada 14. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde – Direktīva 95/46/EK – 3. pants – Piemērošanas joma – Videoieraksts, kurā policijas darbinieki redzami policijas iecirknī, īstenojot procesuāla rakstura darbības – Videoierakstu publicēšana Interneta vietnē – 9. pants – Personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem – Jēdziens – Vārda brīvība – Privātās dzīves neaizskaramība

Lietā C-345/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Augstākā tiesa (Latvija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 1. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 12. jūnijā, tiesvedībā, ko ierosinājis

Sergejs Buivids,

piedaloties:

Datu valsts inspekcijai,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda otrās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], K. Toadere [*C. Toader*], A. Ross [*A. Rosas*] (referents) un M. Ilešičs [*M. Ilešič*],

ģenerāladvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 21. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- S. Buivids personīgi,
- Latvijas valdības vārdā – I. Kucina, G. Bambāne, E. Petrocka-Petrovska un E. Plaksins, pārstāvji,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – M. Smolek, J. Vláčil un O. Serdula, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz M. Russo, *avvocato dello Stato*,
- Austrijas valdības vārdā – G. Eberhard, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – latviešu.

- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, kā arī *C. Vieira Guerra*, pārstāvji,
- Zviedrijas valdības vārdā – *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *P. Smith*, *H. Shev*, *L. Zettergren* un *A. Alriksson*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Nardi* un *I. Rubene*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2018. gada 27. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) un, it īpaši, tās 9. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp Sergeju Buividu un Datu valsts inspekciju (Latvija) par prasību atzīt par prettiesisku šīs iestādes lēmumu, atbilstoši kuram, Interneta vietnē www.youtube.com publicējot videoierakstu, kuru S. Buivids pats nofilmēja un kas attiecas uz viņa paskaidrojumu sniegšanu valsts policijas iecirkņa telpās saistībā ar administratīvā pārkāpuma procesu, viņš esot pārkāpis valsts tiesisko regulējumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pirms atcelšanas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 2016, L 119, 1. lpp.) Direktīvas 95/46, kuras mērķis saskaņā ar tās 1. pantu bija aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, it īpaši viņu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī novērst šķēršļus šo datu brīvai aprītei, 2., 14., 15., 17., 27. un 37. apsvērumā bija paredzēts:

“(2) tā kā datu apstrādes sistēmas ir paredzētas tam, lai kalpotu cilvēkam; tā kā tām neatkarīgi no fizisku personu pilsonības vai pastāvīgas dzīves vietas jārespektē viņu pamattiesības un brīvības, jo īpaši privātās dzīves neaizskaramības tiesības, un jāveicina ekonomiskā un sociālā attīstība, tirdzniecības paplašināšana un personu labklājība;

[..]

(14) tā kā, ņemot vērā uz fiziskām personām attiecināmo skaņas un attēlu datu ieguves, pārraides, apstrādes, reģistrācijā, uzkrāšanā vai paziņošanā izmantojamo tehnisko paņēmieni izstrādes attīstību informācijas sabiedrības sistēmā, šai direktīvai vajadzētu būt piemērojamai šādu datu apstrādei;

(15) tā kā šī direktīva attiecas uz šādu datu apstrādi tikai tādā gadījumā, ja apstrāde ir automatizēta vai, ja apstrādātie dati ir iekļauti vai tos paredzēts iekļaut sistematizētā kartotēkā, kuru izveido atbilstoši uz personām attiecināmiem īpašiem kritērijiem, lai nodrošinātu vieglu piekļuvi attiecīgajiem personas datiem;

[..]

- (17) tā kā, ciktāl realizētā skaņas un attēlu datu apstrāde attiecas uz žurnālistiku vai literāro vai māksliniecisko izteiksmi, šīs direktīvas principus piemēro ierobežoti saskaņā ar 9. pantā izklāstītajiem noteikumiem;

[..]

- (27) tā kā personu aizsardzība jāpiemēro gan datu automatizētajai, gan manuālajai apstrādei; tā kā šīs aizsardzības darbības sfēra būtībā nedrīkst būt atkarīga no izmantotajiem paņēmieniem, jo pretējā gadījumā tas radītu nopietnu likumu apiešanas risku; tā kā attiecībā uz manuālo apstrādi šī direktīva attiecas tikai uz sistematizētām kartotēkām, nevis uz nesakārtotiem iegrāmatojumiem;

[..]

[..]

- (37) tā kā personas datu apstrādei žurnālistikas nolūkiem vai literārās vai mākslinieciskās izteiksmes nolūkiem, īpaši audiovizuālajā jomā, būtu jānosaka atbrīvojums no šīs direktīvas zināmu nosacījumu prasībām, ciktāl tas vajadzīgs, lai saskaņotu personu pamattiesības ar informācijas brīvību un jo īpaši ar tiesībām saņemt un sniegt informāciju, kā to garantē 10. pants Eiropas Konvencijā par cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzību, [kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī]; tā kā dalībvalstīm tādēļ būtu jānosaka nepieciešamie atbrīvojumi un atkāpes līdzsvara radīšanai starp pamattiesībām attiecībā uz vispārējiem pasākumiem datu apstrādes likumā, [..].”

4 Direktīvas 95/46 2. pantā bija noteikts:

“Šajā direktīvā:

- a) “personas dati” ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjektu”); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoros;
- b) “personu datu apstrāde” (“apstrāde”) ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem – kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]

- d) “personas datu apstrādātājs” [pārzinis] ir fiziska vai juridiska persona, valsts iestāde, aģentūra vai jebkura cita institūcija, kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; ja apstrādes nolūkus un līdzekļus nosaka valsts vai [Savienības] tiesību akti vai noteikumi, personas datu apstrādātāju vai viņa iecelšanas konkrētos kritērijus var noteikt valsts vai [Savienības] tiesību akti;

[..].”

5 Šīs direktīvas 3. pantā “Darbības joma” bija paredzēts:

“1. Šī direktīva attiecas uz personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Šī direktīva neattiecas uz personas datu apstrādi:

– tādu pasākumu gaitā, uz kur[iem] neattiecas Kopienas tiesību akti, kā Līguma par Eiropas Savienību[, redakcijā, kas bija spēkā pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā,] V un VI sadaļā paredzētie pasākumi, un jebkurā gadījumā uz apstrādes operācijām attiecībā uz sabiedrisko drošību, aizsardzību, valsts drošību (ieskaitot valsts ekonomisko labklājību, ja apstrādes operācija attiecas uz valsts drošības jautājumiem) un uz valsts pasākumiem krimināltiesību jomā;

– ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā.”

6 Minētās direktīvas 7. panta redakcija bija šāda:

“Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

[..]

f) apstrāde vajadzīga personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, izņemot, ja šīs intereses ignorē, ņemot vērā datu subjekta pamattiesību un brīvību intereses, kurām nepieciešama aizsardzība saskaņā ar 1. panta 1. punktu.”

7 Šīs pašas direktīvas 9. pantā bija noteikts:

“Dalībvalstis nosaka izņēmumus vai atkāpes no šīs nodaļas, IV nodaļas un VI nodaļas noteikumiem personas datu apstrādei, kas veikta tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem, tikai tad, ja tie vajadzīgi, lai saskaņotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību.”

Latvijas tiesību normas

8 Saskaņā ar 2000. gada 23. marta Fizisko personu datu aizsardzības likuma (*Latvijas Vēstnesis*, 2000, Nr. 123/124, turpmāk tekstā – “Datu aizsardzības likums”) 1. pantu šā likuma mērķis ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, it īpaši privātās dzīves neaizskaramību, attiecībā uz fiziskās personas datu apstrādi.

9 Atbilstoši Datu aizsardzības likuma 2. panta 3. punktam “personas dati” ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu.

10 Saskaņā ar šā likuma 2. panta 4. punktu “personas datu apstrāde” ir jebkuras ar personas datiem veiktas darbības, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadišanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu un izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

11 Datu aizsardzības likuma 3. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka šis likums, ievērojot šajā pantā noteiktos izņēmumus, attiecas uz visu veidu personas datu apstrādi un jebkuru fizisko vai juridisko personu, ja:

– pārzinis ir reģistrēts Latvijas Republikā;

- datu apstrāde tiek veikta ārpus Latvijas Republikas robežām teritorijās, kas pieder Latvijas Republikai saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem;
 - Latvijas Republikā atrodas aprīkojums, kas tiek izmantots personas datu apstrādei, izņemot gadījumus, kad aprīkojums tiek izmantots tikai personas datu pārraidei caur Latvijas Republikas teritoriju.
- 12 Šā paša likuma 3. panta trešajā daļā ir paredzēts, ka šis likums neattiecas uz personas datu apstrādi, ko fiziskās personas veic personiskām vai mājas un ģimenes vajadzībām.
- 13 Atbilstoši Datu aizsardzības likuma 5. pantam šā likuma 7., 8., 9., 11. un 21. pants netiek piemēroti, ja personas dati ir apstrādāti žurnālistikas vajadzībām saskaņā ar likumu “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem”, mākslinieciskām vai literārām vajadzībām un ja likumā nav noteikts citādi.
- 14 Datu aizsardzības likuma 8. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka, iegūstot personas datus no datu subjekta, pārzinim ir pienākums sniegt datu subjektam šādu informāciju, ja vien šī informācija jau nav datu subjekta rīcībā:
- pārziņa nosaukums vai vārds un uzvārds, kā arī adrese;
 - paredzētais personas datu apstrādes mērķis.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 15 S. Buivids, atrodoties Valsts policijas iecirkņa telpās, nofilmēja savu paskaidrojumu sniegšanu administratīvā pārkāpuma procesā.
- 16 S. Buivids šādi nofilmēto videoierakstu (turpmāk tekstā – “attiecīgais videoieraksts”), kurā bija redzami policijas darbinieki un to darbība iecirknī, publicēja Interneta vietnē www.youtube.com. Minētā vietnē ļauj tās lietotājiem publicēt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem.
- 17 Pēc šīs publicēšanas Datu valsts inspekcija 2013. gada 30. augusta lēmumā uzskatīja, ka S. Buivids ir pārkāpis Datu aizsardzības likuma 8. panta 1. daļu, jo viņš policijas darbiniekiem kā datu subjektiem neesot sniedzis šajā tiesību normā noteikto informāciju par paredzēto personas datu apstrādes mērķi. S. Buivids tāpat arī neesot Datu valsts inspekcijai sniedzis informāciju par attiecīgā videoieraksta ieguves un ievietošanas Interneta vietnē mērķi, kas apliecinātu iecerētā mērķa atbilstību Datu aizsardzības likumam. Tad Datu valsts inspekcija lūdza S. Buividam dzēst šo videoierakstu no Interneta vietnes www.youtube.com un citām Interneta vietnēm.
- 18 S. Buivids vērsās Administratīvajā rajona tiesā (Latvija) ar pieteikumu atzīt šo Datu valsts inspekcijas lēmumu par prettiesisku un piespriet atlīdzināt kaitējumu, kas viņam esot nodarīts. S. Buivids pieteikumā norādīja, ka, publicējot attiecīgo videoierakstu, viņš ir mēģinājis pievērst sabiedrības uzmanību policijas darbībai, ko viņš uzskatot par prettiesisku. Minētā tiesa šo pieteikumu noraidīja.
- 19 Ar 2015. gada 11. novembra spriedumu Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) noraidīja S. Buivida iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas lēmumu.
- 20 Administratīvā apgabaltiesa pamatoja savu lēmumu ar to, ka attiecīgajā videoierakstā ir redzams policijas iecirknis, vairāki policijas darbinieki, veicot dienesta pienākumus, dzirdama saruna ar policijas darbiniekiem procesuālo darbību veikšanas laikā, kā arī ir dzirdamas policijas darbinieku, S. Buivida un viņa biedra balsis.

- 21 Turklāt neesot iespējams noteikt, kas prevalē: S. Buivida tiesības uz vārda brīvību vai citu personu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo S. Buivids neesot norādījis, kāds bija attiecīgā videoieraksta publicēšanas mērķis. Tāpat šajā videoierakstā neesot saskatāmas sabiedrībai aktuālas ziņas vai negodprātīga policijas darbinieku rīcība. Tā kā S. Buivids neesot veicis attiecīgo filmēšanu žurnālistikas vajadzībām saskaņā ar likumu “Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem”, nedz arī mākslinieciskām vai literārām vajadzībām, neesot piemērojams Datu aizsardzības likuma 5. pants.
- 22 Administratīvā apgabaltiesa no tā secināja, ka, filmēdams policijas darbiniekus, tiem pildot dienesta pienākumus, un nenorādīdams konkrētajiem policijas darbiniekiem informāciju par paredzēto viņu personas datu apstrādes mērķi, S. Buivids esot pārkāpis Datu aizsardzības likuma 8. panta pirmo daļu.
- 23 S. Buivids, atsaucoties uz savām tiesībām uz vārda brīvību, vērsās iesniedzējtiesā – Augstākajā tiesā (Latvija) – ar kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas spriedumu.
- 24 S. Buivids tostarp apgalvoja, ka attiecīgajā videoierakstā esot redzami valsts policijas ierēdņi, proti, publiskas personas sabiedrībai pieejamā vietā, un tādēļ tas neietilpstot Datu aizsardzības likuma piemērošanas jomā *ratione personae*.
- 25 Iesniedzējtiesa pauž šaubas, pirmkārt, par to, vai tas, ka policijas iecirknī tiek filmēti policijas darbinieki, tiem pildot dienesta pienākumus, un ka šis videoieraksts tiek publicēts Internetā, ietilpst Direktīvas 95/46 piemērošanas jomā. Šajā ziņā, lai arī tā uzskata, ka uz S. Buivida rīcību neattiecas tie izņēmumi no šīs direktīvas piemērošanas jomas, kas ir paredzēti tās 3. panta 2. punktā, tā tomēr uzsver, ka šajā gadījumā runa ir par videoierakstu, kas tika veikts tikai vienreiz, un ka S. Buivids policijas darbiniekus ir filmējis, tiem pildot dienesta pienākumus, proti, kad viņi pārstāvēja valsts varu. Atsaucoties uz ģenerālvokāta M. Bobeka [*M. Bobek*] secinājumu lietā Rīgas satiksme (C-13/16, EU:C:2017:43) 95. punktu, iesniedzējtiesa norāda, ka galvenās bažas, ar ko ir pamatota personas datu aizsardzība, ir risks, ka tie tiks apstrādāti plaši.
- 26 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā par Direktīvas 95/46 9. pantā esošā jēdziena “tikai žurnālistikas nolūkiem” interpretāciju, kā arī par to, vai šis jēdziens var attiekties uz tādiem faktiem, kādi tiek pārnesti S. Buividam.
- 27 Šajos apstākļos Augstākā tiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai tādas darbības kā izskatāmajā lietā – policijas darbinieku filmēšana policijas iecirknī procesuālo darbību veikšanas laikā un nofilmētā materiāla ievietošana Interneta vietnē www.youtube.com – ietilpst Direktīvas 95/46 darbības jomā?
- 2) Vai Direktīva 95/46 ir interpretējama tādējādi, ka iepriekš minētās darbības var uzskatīt par personas datu apstrādi žurnālistikas nolūkos Direktīvas [95/46] 9. panta izpratnē?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 28 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 95/46 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka policijas darbinieku, kuri pilda savus pienākumus, filmēšana un videoieraksta publicēšana Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

- 29 Jāatgādina, ka saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. punktu tā ir piemērojama attiecībā uz “personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem”.
- 30 Ar jēdzienu “personas dati” šīs tiesību normas izpratnē atbilstoši šīs direktīvas 2. panta a) punktā norādītajai definīcijai ir aptverta “jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu”. Par identificējamu ir uzskatāma “persona [..], kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot [..] vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās [..] identitātes faktoros”.
- 31 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar kameru ierakstītas personas attēls Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē ir “personas dati”, ja tas ļauj identificēt attiecīgo personu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. decembris, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, 22. punkts).
- 32 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka attiecīgajā videoierakstā var redzēt un dzirdēt policijas darbiniekus, un tātad ir jāuzskata, ka šādi ierakstītie personu attēli ir personas dati Direktīvas 95/46 2. panta a) punkta izpratnē.
- 33 Savukārt jēdziens “personu datu apstrāde” Direktīvas 95/46 2. panta b) punktā ir definēts kā “jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums [..] kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana”.
- 34 Saistībā ar video novērošanas sistēmu Tiesa jau ir nospriedusi, ka personu videoieraksts, kas tiek uzglabāts pastāvīgi ierakstošā iekārtā, proti, šīs sistēmas cietajā diskā, saskaņā ar Direktīvas 95/46 2. panta b) punktu un 3. panta 1. punktu ir personas datu apstrāde ar automatizētiem līdzekļiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. decembris, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, 23. un 25. punkts).
- 35 Tiesas sēdē Tiesā S. Buivids apgalvoja, ka attiecīgā videoieraksta veikšanai viņš izmantoja digitālo fotoaparātu. Runa ir par personu videoierakstu, kas tiek uzglabāts pastāvīgi ierakstošā iekārtā, proti, minētā aparāta atmiņā. Tādējādi šāds videoieraksts ir automatizēta personas datu apstrāde šīs direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē.
- 36 Šajā saistībā tas, ka šāds ieraksts ir ticis veikts tikai vienreiz, neietekmē jautājumu par to, vai šī darbība ietilpst Direktīvas 95/46 piemērošanas jomā. Proti, kā izriet no šīs direktīvas 2. panta b) punkta formulējuma, lasot to kopā ar tās 3. panta 1. punktu, minētā direktīva ir piemērojama “jebkurai darbībai”, kas ir uzskatāma par personas datu apstrādi šo tiesību normu izpratnē.
- 37 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka darbība, ko veido personas datu izvietošana Interneta vietnē, arī tiek uzskatīta par šādu apstrādi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 25. punkts, kā arī 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 26. punkts).
- 38 Šajā saistībā Tiesa turklāt ir precizējusi, ka, lai informācija parādītos Interneta lapā, ir jāveic darbība, lai šo lapu ievietotu serverī, kā arī nepieciešamās darbības, lai šo lapu padarītu pieejamu personām, kuras ir pieslēgušās Internetam. Šīs darbības vismaz daļēji tiek veiktas automātiski (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 26. punkts).
- 39 Tādējādi ir jāuzskata, ka tas, ka videoieraksts tiek publicēts Interneta vietnē, kurā lietotāji tādus videoierakstus kā attiecīgais videoieraksts, kurā ir iekļauti personas dati, var nosūtīt un apskatīt videoierakstus, kā arī dalīties ar tiem, ir pilnībā vai daļēji automatizēta datu apstrāde Direktīvas 95/46 2. panta b) punkta un 3. panta 1. punkta izpratnē.

- 40 Turklāt atbilstoši Direktīvas 95/46 3. panta 2. punktam šī direktīva nav piemērojama divu veidu personas datu apstrādei. Runa ir, pirmkārt, par apstrādi, kas tiek veikta tādu darbību veikšanai, kas neietilpst Kopienų tiesību piemērošanas jomā, tādu kā Līguma par Eiropas Savienību, redakcijā pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, V un VI sadaļā paredzētie, un katrā ziņā apstrādi, kuras mērķis ir sabiedrības drošība, aizsardzība, valsts drošība un valsts pasākumi krimināltiesību jomā. Minētajā tiesību normā, otrkārt, ir izslēgta personas datu apstrāde, ko veic fiziska persona, lai veiktu darbības tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma vajadzībām.
- 41 Tā kā Direktīvas 95/46 3. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi padara nepiemērojamu šajā direktīvā paredzēto personas datu aizsardzības režīmu un ar to tādējādi notiek atkāpšanās no tās pamatā esošā mērķa nodrošināt fizisku personu pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, tādu kā tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kā arī tiesības uz personas datu aizsardzību, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 7. un 8. pantā, tie ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 27. septembris, *Puškār*, C-73/16, EU:C:2017:725, 38. punkts, un 2018. gada 10. jūlijs, *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 37. punkts).
- 42 Attiecībā uz pamatlietu no Tiesā iesniegtās informācijas izriet, ka, pirmkārt, attiecīgā videoieraksta veikšana un publicēšana nav uzskatāma par personas datu apstrādi, kas būtu īstenota, veicot darbības, kas neietilpst Kopienų tiesību piemērošanas jomā, nedz arī par apstrādi, kuras mērķis būtu sabiedriskā drošība, aizsardzība, valsts drošība vai valsts pasākumi krimināltiesību jomā Direktīvas 95/46 3. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē. Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka minētajā tiesību normā kā piemērs minētās darbības katrā ziņā ir valsts vai valsts iestāžu darbības, kas neietilpst privātpersonu darbības jomās (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. septembris, *Puškār*, C-73/16, EU:C:2017:725, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 Otrkārt, tā kā S. Buivids ir publicējis attiecīgo videoierakstu, neierobežojot piekļuvi, tādā Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, tādējādi padarot pieejamus personas datus nenoteiktam personu skaitam, attiecīgā personas datu apstrāde pamatlietā neietilpst tādu darbību veikšanā, kas paredzētas tikai personiskām vai mājsaimnieciska pasākuma vajadzībām (pēc analogijas skat. spriedumus, 2003. gada 6. novembris, *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, 47. punkts; 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 44. punkts; 2014. gada 11. decembris, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, 31. un 33. punkts, kā arī 2018. gada 10. jūlijs, *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, 42. punkts).
- 44 Turklāt tas, ka tiek filmēti policijas darbinieki, tiem pildot dienesta pienākumus, neļauj šādu personas datu apstrādi izslēgt no Direktīvas 95/46 piemērošanas jomas.
- 45 Proti, kā secinājumu 29. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, šajā direktīvā nav paredzēts neviens izņēmums, ar ko no minētās direktīvas piemērošanas jomas būtu izslēgta tāda personas datu apstrāde, kas attiecas uz ierēdņiem.
- 46 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka tas, ka informācija ietilpst profesionālās darbības kontekstā, nevar liegt to kvalificēt kā “personas datus” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *ClientEarth* un *PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka policijas darbinieku filmēšana, tiem pieņemot paskaidrojumus policijas iecirknī, un šādi veiktā videoieraksta publicēšana Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

Par otro jautājumu

- 48 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 95/46 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi faktiskie apstākļi kā pamatlietā, proti, kad policijas darbinieki tiek nofilmēti paskaidrojumu pieņemšanas laikā policijas iecirknī un kad šādi veikts videoieraksts tiek publicēts tādā Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, ir uzskatāmi par personas datu apstrādi žurnālistikas nolūkiem minētās tiesību normas izpratnē.
- 49 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē, ņemot vērā tās mērķi un ar to izveidoto sistēmu (spriedums, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 50 Šajā saistībā no Direktīvas 95/46 1. panta izriet, ka tās mērķis ir panākt, lai dalībvalstis, nodrošinot personas datu brīvu apriti, garantētu fizisko personu pamatbrīvību un pamattiesību, it īpaši tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību, aizsardzību saistībā ar minēto datu apstrādi. Šis mērķis tomēr nevarētu tikt sasniegts, ja netiktu ņemts vērā, ka minētās pamattiesības zināmā mērā ir jāsaņem ar pamattiesībām uz vārda brīvību. Šis direktīvas 37. apsvērumā ir precizēts, ka tās 9. panta mērķis ir saskaņot divas pamattiesības, proti, privātās dzīves neaizskaramību, no vienas puses, un vārda brīvību, no otras puses. Tas ir dalībvalstu uzdevums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 52.–54. punkts).
- 51 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, lai tiktu ievērota vārda brīvības nozīme demokrātiskā sabiedrībā, ar to saistītie jēdzieni, ieskaitot žurnālistiku, ir jāinterpretē plaši (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 56. punkts).
- 52 Tādējādi no Direktīvas 95/46 sagatavošanas darbiem izriet, ka šīs direktīvas 9. pantā paredzētie izņēmumi un atkāpes ir piemērojami ne tikai plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem, bet arī visām personām, kas nodarbojas ar žurnālistiku (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 58. punkts).
- 53 No Tiesas judikatūras izriet, ka “žurnālistikas darbības” ir darbības, kuru mērķis ir publiskot informāciju, viedokļus vai idejas ar jebkāda izplatīšanas līdzekļa palīdzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 61. punkts).
- 54 Lai arī iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā S. Buivida veiktā personas datu apstrāde atbilst šim mērķim, tomēr Tiesa minētajai tiesai var sniegt novērtēšanai nepieciešamos interpretācijas elementus.
- 55 Tādējādi, ņemot vērā šā sprieduma 52. un 53. punktā minēto Tiesas judikatūru, tas, ka S. Buivids pēc profesijas nav žurnālists, nešķiet izslēdzam, ka uz attiecīgā videoieraksta veikšanu un publicēšanu Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, varētu attiekties šī tiesību norma.
- 56 It īpaši tas, ka S. Buivids ir ievietojis šo ierakstu tiešsaistē šādā Interneta vietnē, šajā gadījumā vietnē www.youtube.com, pats par sevi nevar liegt šādu personas datu apstrādi kvalificēt kā tādu, kas veikta “tikai žurnālistikas nolūkiem” Direktīvas 95/46 9. panta izpratnē.
- 57 Proti, ir jāņem vērā sakaru un informācijas izplatīšanas līdzekļu attīstība un skaita palielināšanās. Tādējādi Tiesa jau ir nospriedusi, ka līdzeklim, ar kura palīdzību apstrādātie dati tiek nodoti tālāk, – vai tas būtu klasisks līdzeklis, tāds kā papīrs vai radio viļņi, vai arī elektronisks, kā internets, – nav noteicošas nozīmes, lai novērtētu, vai darbība tiek veikta “tikai žurnālistikas nolūkiem” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi un Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 60. punkts).

- 58 To paturot prātā, – kā secinājumu 55. punktā būtībā ir norādījusi ģenerālvokāte –, nevar tikt uzskatīts, ka “žurnālistikas darbību” jēdziens attiecas uz jebkuru Internetā publicēto informāciju, kas ietver personas datus, un ka uz to šajā saistībā attiecas Direktīvas 95/46 9. pantā paredzētie izņēmumi un atkāpes.
- 59 Šajā lietā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai no attiecīgā videoieraksta izriet, ka minētā video filmēšanas un publicēšanas vienīgais mērķis bija publiskot informāciju, viedokļus vai idejas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 62. punkts).
- 60 Šim nolūkam iesniedzējtiesa tostarp varētu ņemt vērā, ka atbilstoši S. Buivida apgalvotajam attiecīgais videoieraksts Interneta vietnē tika publicēts, lai pievērstu sabiedrības uzmanību apgalvotajām policijas prettiesiskajām darbībām, kas esot notikušas viņa paskaidrojumu sniegšanas laikā.
- 61 Tomēr ir jāprecizē, ka šādu prettiesisku darbību konstatēšana nav viens no nosacījumiem Direktīvas 95/46 9. panta piemērojamībai.
- 62 Turpretī, ja izrādītos, ka šā videoieraksta filmēšanai un publicēšanai nebija vien mērķis publiskot informāciju, viedokļus un idejas, nevarētu tikt uzskatīts, ka attiecīgā personas datu apstrāde pamatlietā tika veikta “tikai žurnālistikas nolūkiem”.
- 63 Turklāt ir jāatgādina, ka Direktīvas 95/46 9. pantā paredzētie izņēmumi un atkāpes ir piemērojami tikai tad, ja tie ir vajadzīgi, lai saskaņotu divas pamattiesības, proti, tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesības uz vārda brīvību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 55. punkts).
- 64 Tādējādi, lai nodrošinātu līdzsvaru starp šīm abām pamattiesībām, pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību aizsardzība prasa, lai Direktīvas 95/46 II, IV un VI nodaļā paredzētās atkāpes no datu aizsardzības un tās ierobežojumi tiktu īstenoti, stingri ievērojot vajadzīgās robežas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 56. punkts).
- 65 Ir jāatgādina, ka Hartas 7. pantā par privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī (turpmāk tekstā – “ECPAK”), 8. panta 1. punktā garantētajām tiesībām un ka tādējādi atbilstoši Hartas 52. panta 3. punktam šim 7. pantam ir piešķirama tāda pati nozīme un apjoms kā ECPAK 8. panta 1. punktam, kā tas interpretēts Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *WebMindLicenses*, C-419/14, EU:C:2015:832, 70. punkts). Tas pats attiecas arī uz Hartas 11. pantu un ECPAK 10. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands* u.c., C-547/14, EU:C:2016:325, 147. punkts).
- 66 Šajā ziņā no šīs judikatūras izriet, ka, lai līdzsvarotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesības uz vārda brīvību, Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir izstrādājusi vairākus svarīgus kritērijus, kas ir jāņem vērā, tostarp tādus kā pienesums sabiedrības interešu debatēs, skarto personu publiskas atpazīstamības pakāpe, reportāžas priekšmets, attiecīgās personas iepriekšēja rīcība, publikācijas saturs, forma un sekas, veids un apstākļi, kādos informācija tika iegūta, kā arī šīs informācijas ticamība (šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2017. gada 27. jūnijs, *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* pret Somiju, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, 165. punkts). Tāpat ir jāņem vērā personas datu apstrādātāja iespēja veikt pasākumus, lai samazinātu iejaukšanās tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību apmēru.

- 67 Šajā lietā no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka nav izslēgts, ka attiecīgā videoieraksta filmēšana un publicēšana, kas ir notikusi, neinformējot attiecīgās personas par šī videoieraksta veikšanu un tās mērķiem, ir iejaukšanās šo personu, proti, šajā videoierakstā redzamo policijas darbinieku, pamattiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību.
- 68 Ja izrādītos, ka attiecīgā videoieraksta filmēšanas un publicēšanas vienīgais mērķis bija publiskot informāciju, viedokļus un idejas, iesniedzējtiesai būtu jāizvērtē, vai Direktīvas 95/46 9. pantā paredzētie izņēmumi un atkāpes ir vajadzīgi, lai tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību saskaņotu ar noteikumiem par vārda brīvību, un vai šie izņēmumi un atkāpes tiek piemēroti, stingri ievērojot vajadzīgās robežas.
- 69 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 95/46 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi faktiskie apstākļi kā pamatlietā, proti, kad policijas darbinieki tiek filmēti policijas iecirknī paskaidrojumu pieņemšanas laikā un kad šādi veiktais videoieraksts tiek publicēts Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, var būt personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem minētās tiesību normas izpratnē, ja no minētā videoieraksta izriet, ka tā filmēšanas un publicēšanas vienīgais mērķis bija publiskot informāciju, viedokļus vai idejas, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 70 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka policijas darbinieku filmēšana, tiem pieņemot paskaidrojumus policijas iecirknī, un šādi veikta videoieraksta publicēšana Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.**
- 2) Direktīvas 95/46 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi faktiskie apstākļi kā pamatlietā, proti, kad policijas darbinieki tiek filmēti policijas iecirknī paskaidrojumu pieņemšanas laikā un kad šādi veiktais videoieraksts tiek publicēts Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, var būt personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem minētās tiesību normas izpratnē, ja no minētā videoieraksta izriet, ka tā filmēšanas un publicēšanas vienīgais mērķis bija publiskot informāciju, viedokļus vai idejas, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

Lenaerts

Prechal

Toader

Rosas

Ilešič

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 14. februārī.

Sekretārs
A. Calot Escobar

Tiesas priekšsēdētājs
K. Lenaerts